

Sygn. akt: *IC 252/16*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 grudnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Katarzyna Karpińska
Protokolant:	st. sekr. sądowy Kamila Salamońska

po rozpoznaniu w dniu 7 grudnia 2016 r. w Toruniu

sprawy z powództwa P. W.

przeciwko (...) S.A. w G.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) S.A. w G. na rzecz powoda P. W. kwotę 13.185,61 zł (trzydzieści tysięcy sto osiemdziesiąt pięć złotych sześćdziesiąt jeden groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 14 maja 2015r. do dnia zapłaty;

II. w pozostałej części powództwo oddala;

III. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 688,83 zł (sześćset osiemdziesiąt osiem złotych osiemdziesiąt trzy grosze) tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV. nakazuje pobrać od pozwanego (...) S.A. w G. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 1.716,35 zł (tysiąc siedemset szesnaście złotych trzydzieści pięć groszy) tytułem zwrotu połowy kosztów opinii biegłego.

Sygn. akt *IC 252/16*

UZASADNIENIE

Powód P. W. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) S.A. kwoty 21.796 zł tytułem wynagrodzenia za bezumowne korzystanie za okres od 19 lutego 2006 r. do 19 lutego 2016 r. z nieruchomości położonej w T. przy ul. (...) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 14 maja 2015 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 4.800 zł.

W uzasadnieniu pozwu wskazał, iż jest właścicielem działki położonej w T. przy ul. (...), którą nabył na podstawie umowy darowizny z 4.11.1998 r. Zaznaczył, iż w 1982 r. przedsiębiorstwo energetyczne na jego nieruchomości wybudowało infrastrukturę energetyczną na która składa się linia napowietrzna średniego napięcia 15kV wsparta na słupie żelbetonowym Powód zaznaczył, iż zarówno on jak i jego rodzice nie wyrazili zgody na lokalizację i istnienie instalacji. Nieruchomość nie jest również obciążona służebnością przesyłu. Dodał, iż pismem z 12.05.2015 r. wezwał pozwanego do przesunięcia linii bądź zapłaty kwoty 200 zł tytułem miesięcznego wynagrodzenia za służebność przesyłu oraz odszkodowania w wysokości 30.000 zł. Powód wskazał, iż nie ma przesłanek do stwierdzenia zasiedzenia przez pozwanego służebności przesyłu. Pozwany nie posiadał żadnego tytułu prawnego do korzystania z gruntu, przez co był posiadaczem samoistnym służebności w złej wierze i jest zobligowany do zapłaty wynagrodzenia za korzystanie

z nieruchomości za okres poprzedzający ustanowienie na niej ograniczonego prawa rzeczowego. Podkreślił, iż przysługuje mu wynagrodzenia za 10 lat poprzedzających wytoczenie powództwa. Powód wskazał, iż określona przez niego kwota miesięcznego wynagrodzenia wynika z wyliczeń przeprowadzonych przez mgr inż. D. J.. Na wyliczoną kwotę wpływ miał fakt, iż nieruchomość stanowi posesję budowlaną, tym samym wynagrodzenie musi być wyższe niż rekompensata dla gruntów rolnych. Dodał, iż linia napowietrzna istotnie zmniejsza funkcjonalność nieruchomości.

W odpowiedzi na pozew pozwany uznał roszczenie powoda co do kwoty 10.967,61 zł z ustawowymi odsetkami o dnia doręczenia pozwu do dnia zapłaty, wniósł o oddalenie powództwa w pozostałym zakresie i zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwany wskazał, iż kwota dochodzona pozwem jest wygórowana i nie znajduje uzasadnienia, a powołany przez powoda wycena stanowi jedynie dokument prywatny. Zaznaczył iż długość linii napowietrznej wynosi 58m a szerokość pasa 6,2 m. Powierzchnia pasa służebności na nieruchomości powoda wynosi 360 m². Wskazał, iż może być zobowiązany do zapłaty wynagrodzenia za bezumowne korzystanie z nieruchomości jedynie w tym zakresie, inne ograniczenia wynikające m.in. z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie mogą obciążać pozwanego. Pozwany dodał, iż powód nie wezwał jej do zapłaty. W jego ocenie za wezwanie nie można uznać pisma z dnia 12 maja 2015 r.

W piśmie z dnia 26.04.2016 r. powód potrzymał swoje dotychczasowe twierdzenia. Podkreślił, iż pismo z dnia 12.05.2015 r. należy traktować jako wezwanie do zapłaty a nie propozycję rozwiązania tymczasowego problemu. Nie zgodził się z przyjętą przez pozwanego powierzchnią pasa służebności oraz stanowiskiem, iż ograniczenia budowlane wynikające z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie mogą rzutować na szerokość pasa służebności.

Sąd ustalił, co następuje:

Z. i M. W. byli właścicielami nieruchomości położonej w T. przy ul. (...), działka nr (...). W 1982 r. na terenie nieruchomości poprzednik prawny (...) S.A. posadził infrastrukturę energetyczną w postaci linii napowietrznej średniego napięcia 15 kV oraz słupa żelbetonowego.

Bezsporne.

Umową darowizny z dnia 4 listopada 1998 r. P. W. nabył na własność nieruchomość położoną przy ul. (...) w T..

Dowód: akt notarialny k. 23-24v

Zarówno Z. i M. W. jak i P. W. nie wyrażali zgody na posadowienie na przedmiotowej nieruchomości urządzeń przesyłowych. Nieruchomość nie była również obciążona służebnością przesyłu.

Bezsporne

Uchwałą z 23 stycznia 2003 r. ustalony został plan zagospodarowania przestrzennego R. C – O. w T.. Zgodnie z miejscowym planem zagospodarowania nieruchomość P. W. znajduje się w granicach obszaru – zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna, wolno stojąca.

Dowód: uchwała k. 69-76

zaświadczenie k. 77

Pismem z dnia 12 maja 2015 r. P. W. wezwał (...) S.A. do usunięcia posadowionych na nieruchomości urządzeń oraz wypłaty odszkodowania za 10 lat użytkowania działki pod linię przesyłową w wysokości 30.000 zł oraz ustalenia miesięcznych opłat bieżących na kwotę 200 zł.

Dowód: pismo z 12.05.2015 r. z potwierdzeniem k. 29--32

W odpowiedzi (...) S.A. wskazywała, iż doszło do zasiedzenia służebności przesyłu.

Dowód: pismo z 17.07.2016 r. k. 36

Linia napowietrzna średniego napięcia przebiega równoległe do południowej granicy nieruchomości. Na północnej części działki znajduje się zabudowa jednorodzinna a na pozostałym obszarze działka wykorzystywana jest pod ogrodnictwo. Na nieruchomości wzniesiony jest dom jednorodzinny, kotłownia, szklarnie, tunele foliowe i inne obiekty ogrodnicze. Pod linią napowietrzną usytuowane są tunele foliowe i prowadzone są w nich uprawy. Obok tuneli prowadzone są uprawy gruntowe.

Dowód: opina biegłego k. 127-153, 202207

zeznania biegłego T. T. z 7.12.2016 r. 00:01:35-00:41:42 k. 221-222

Oś linii energetycznej przebiega na zewnątrz obszaru ograniczonego nieprzekraczalnymi liniami zabudowy wyznaczonymi na planie miejscowym. Mniej niż połowa obszaru ograniczonego korzystania położona jest wewnątrz obszaru, na którym dopuszczalna jest zabudowa.

Dowód: opina biegłego k. 127-153, 202207

zeznania biegłego T. T. z 7.12.2016 r. 00:01:35-00:41:42 k. 221-222

P. W. realizuje swoje prawo własności bez istotnych ograniczeń zgodnie z prawem miejscowym. Uciążliwością jest słup przelotowy i konieczność zachowania ostrożności w związku z montażem i demontażem tuneli foliowych oraz wprowadzeniem maszyn uprawnych pod linie napięcia 15 kV.

Dowód: opina biegłego k. 127-153, 202207

zeznania biegłego T. T. z 7.12.2016 r. 00:01:35-00:41:42 k. 221-222

Na 58 metrach długości przewodów pas ograniczeń ma średnią szerokość 7,0 m. Powierzchnia ograniczonego korzystania wynosi zatem 406m². Biorąc pod uwagę faktyczny sposób korzystania z gruntu pod linią przesyłową przedsiębiorca przesyłowy korzysta z gruntu w 30% zaś właściciel w 70%.

Dowód: opina biegłego k. 127-153, 202207

zeznania biegłego T. T. z 7.12.2016 r. 00:01:35-00:41:42 k. 221-222

Wartość wynagrodzenia liczonego od dnia 19 lutego 2006 r. do 19 lutego 2016 r. za bezumowne korzystanie przez (...) S.A. w G. z nieruchomości przy ul. (...) w T. , w związku z przesyłem energii linią 15 kV wynosi 13.185,61 zł.

Dowód: opina biegłego k. 127-153, 202207

zeznania biegłego T. T. z 7.12.2016 r. 00:01:35-00:41:42 k. 221-222

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny niniejszej sprawy Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów, opinii biegłego.

Sąd w pełni dał wiarę dowodom w postaci dokumentów zgromadzonych w toku procesu, albowiem były kompletne i jasne, wraz z pozostałymi dowodami obrazowały dokładny stan faktyczny sprawy. Ich prawdziwość nie budziła, w ocenie Sądu, jakichkolwiek wątpliwości. Co więcej wiarygodność i autentyczność przedłożonych dokumentów, nie była kwestionowana przez żadną ze stron.

Odnosnie prywatnego operatu szacunkowego sporządzonego przez D. J. na zlecenie powoda zaznaczyć trzeba, że jeżeli strona składa pozasądową ekspertyzę z wyraźną intencją potraktowania jej jako dowodu w sprawie, wówczas istnieją podstawy do przypisania jej rangi dowodu z dokumentu prywatnego /art. 245 k.p.c./. Pozasądowe opinie rzeczoznawców jako dokumenty prywatne stanowią jedynie dowód tego, że osoby, które je podpisały wyraziły zawarty w nich pogląd, nie korzystają natomiast one z domniemania zgodności z prawdą zawartych w niej twierdzeń /wyrok SN z dn. 15 stycznia 2010 r., I CSK 199/09/. Inaczej rzecz ujmując nie podlegają one ocenie Sądu jako dowód z opinii biegłego /wyrok SN z dn. 8 czerwca 2001 r., I PKN 468/00/. W związku z powyższym Sąd - jako dokumenty prywatne, poddaje je ocenie co do ich wiarygodności i mocy dowodowej w ramach wszechstronnego rozważenia zebranego materiału.

Sąd w ramach przysługującej sądowi orzekającemu swobody oceny dowodów przewidzianej w art. 233§1 k.p.c. uznał za wiarygodne spostrzeżenia i wnioski zawarte w operacie, w takim zakresie w jakim znalazły one potwierdzenie w zgromadzonym materiale dowodowym.

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się na opinii biegłego T. T..

Sąd nie jest związany opinią biegłego i ocenia ją na równi z innymi środkami dowodowymi w ramach swobodnej oceny dowodów przewidzianej w art. 233 § 1 k.p.c., zgodnie z którym Sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia materiału dowodowego. Ocenę opinii biegłego odróżniają jednak szczególne kryteria. Stanowią je: zgodność z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziom wiedzy biegłych, podstawy teoretyczne opinii, sposób motywowania oraz stopień stanowczości wyrażonej w niej wniosków. Przedmiotem opinii nie jest bowiem przedstawienie faktów, lecz ich ocena na podstawie wiedzy fachowej (wiadomości specjalnych). Nie podlega ona zatem weryfikacji jak dowód na podstawie kryteriów prawdy i fałszu. Nie chodzi tu bowiem o kwestię wiarygodności lecz o pozytywne lub negatywne uznanie wartości zawartego w opinii i jej uzasadnieniu rozumowania. Sąd ocenia dowód z opinii biegłego nie tylko przez pryzmat jej wniosków końcowych, ale również w oparciu o dokumentację, na podstawie której została wydana.

W przedmiotowej sprawie Sąd uznał za przekonywującą opinię biegłego ponieważ była ona logiczna i spójna oraz udzielała w wystarczającym stopniu odpowiedzi na pytania ujęte w tezie postanowienia dopuszczającego ten dowód. Została wydana po zapoznaniu się biegłego z aktami sprawy. Nie można także pominąć tego, że sporządzona została przez osobę posiadającą niepodważalną wiedzę dotyczącą dziedziny objętej zakresem przedmiotowym opinii. Biegły posiadał zatem wystarczającą wiedzę i doświadczenie, by móc w prawidłowy sposób odpowiedzieć na pytania zawarte w tezie dowodowej.

W odniesieniu do opinii biegłego strona pozwana zakwestionowała wyliczenie szerokości pasa służebności, zaś powód zarzucił sporządzenie wyceny sprzecznie z regułami wyceny oraz naruszający zasady słuszności i sprawiedliwości. W opinii uzupełniającej oraz zeznając przed Sądem biegły potwierdził wnioski z opinii i w sposób wyczerpujący ustosunkował się do zgłaszanych zarzutów

W ocenie Sądu nie było więc jakichkolwiek podstaw by opinię biegłego uznać za nierzetelną czy niefachową. Dlatego opinię tę Sąd podzielił.

Zważyć też należy, że ugruntowany jest w orzecznictwie pogląd, według którego Sąd w sprawie do rozstrzygnięcia której wymagane są wiadomości specjalistyczne nie może wydać orzeczenia wbrew wnioskowi wypływającemu z opinii uznanej przez tenże Sąd za fachową i rzetelną /zob. np. wyrok SN z 26/10/2006 I CSK 166/06 – publ. Lex nr 209297 lub II UK 277/04 OSNP 2006/5-6/97/.

Sąd oddalił wniosek o korektę opinii i wyliczenie wynagrodzenia według cen aktualnych oraz o wyznaczenie innego biegłego uznając, iż biegły T. T. swoje wnioski sformułował w sposób kategoriyczny i stanowczy, podtrzymując konsekwentnie wcześniejsze swoje ustalenia, a jego opinia jest prawidłowa, kompletna, uwzględnia cały materiał dowodowy zebrany w sprawie

Sąd oddalił wniosek dowodowy o przesłuchanie w charakterze świadka D. J. na okoliczność wyjaśnienia rozbieżności w wynagrodzeniu za bezumowne korzystanie z nieruchomości w stosunku do wynagrodzenia ustalonego przez biegłego, jako nieistotne dla rozstrzygnięcia sprawy. Wskazać należy, iż świadek sporządziła operat szacunkowy dotyczący wysokości wynagrodzenia za bezumowne korzystanie z nieruchomości, tym samym przedstawiała już swoje stanowisko w tym zakresie.

Bezspornym w przedmiotowej sprawie było, że pozwany korzysta z urządzeń posadowionych na terenie nieruchomości powoda. Poza sporem pozostawała też kwestia zasadności wynagrodzenia za korzystanie z nieruchomości w okresie od 19 lutego 2006 r. do 19 lutego 2016 r. Istota sporu sprowadzała się natomiast do ustalenia wysokości przedmiotowego wynagrodzenia, przy czym ciężar dowodu spoczywał w tym zakresie na stronie powodowej /art. 6 k.c./.

Z inicjatywy powoda przeprowadzono dowód z opinii biegłego T. T.. Biegły wskazał, iż wynagrodzenie za bezumowne korzystanie przez pozwanego z nieruchomości położonej w T. przy ul. (...) działka gruntu nr (...) obręb 69 za okres od 19 lutego 2006 r. do 19 lutego 2016 r. wynosi 13.185,61 zł

W ocenie Sądu w części dotyczącej żądania wynagrodzenia za bezumowne korzystanie z nieruchomości powodów zgłaszanego przeciwko pozwanej wszystkie okoliczności istotne dla rozstrzygnięcia sprawy zostały wyjaśnione.

Mając na uwadze powyższe, Sąd w pełni podzielając opinię biegłego T. T. i przyjmując tę opinię za swoją, na mocy art. 225 k.c. w zw. z art. 224§ 1 k.c. zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 13.185,61 zł i oddalił powództwo o zapłatę w pozostałej części.

O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481§1 k.c. Sąd wbrew stanowisku strony pozwanej uznał, iż pismo z dnia 12 maja 2015 r. stanowiło wezwanie do zapłaty. Z treści niniejszego pisma wynika, iż powód żądał od pozwanego podjęcia działań zmierzających do usunięcia linii średniego napięcia jego nieruchomości. Nadto w przypadku braku zgody na usunięcie wezwano do wypłaty odszkodowania z tytułu ustanowienia służebności przesyłu poprzez jednorazową wypłatę kwoty 30.000 zł za okres 10 lat użytkowania oraz ustalenia bieżącej opłaty miesięcznej na kwotę 200 zł. Słusznie również zauważył powód, iż w toku postępowania przedsądowego pozwany nie uznawał wcale jego roszczeń. Zmiana zaś stanowiska dopiero na etapie postępowania sądowego nie może uzasadniać naliczenia odsetek od tego momentu.

Zgodnie z art. 100 kpc w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. W niniejszej sprawie powód wygrał jedynie w 50%, a zatem Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 688,83 zł, na którą składa się: połowa opłaty sądowej – 545 zł oraz pozostała kwota zaliczki na biegłego 141,83 zł. Co do kosztów zastępstwa procesowego, zważywszy na wynik procesu oraz uznanie powództwa przez pozwanego w kwocie zbliżonej do zasądzonej wyrokiem, Sąd uznał, iż słuszne jest by każda strona poniosła koszty zwianego z udziałem swojego pełnomocnika w sprawie.

Na mocy przepisu art. 113 ustawy o kosztach w sprawach cywilnych, który nakazuje o nieuiszczonych przez strony kosztach sądowych orzec zgodnie z zasadami dotyczącymi kosztów procesu Sąd Rejonowy nakazał pobrać od pozwanego kwotę 1.716,35 zł. (1/2 kosztów opinii biegłego)